Κατὰ τὸν ἀποστολικὸ αὐτὸ λόγο σκοπὸς τῆς δημιουργίας εἶναι τὰ πάντα νὰ προσφερθοῦν στὸν Τριαδικὸ Θεό, ὡς εὐχαριστία, ὁ Ὁποῖος δώρησε στὰ δημιουργήματα πρῶτον τὴν ὕπαρξι καὶ μὲ τὴν δημιουργία τους τὰ ἔφερε ἐκ τοῦ μηδενὸς στὴν ὕπαρξι καὶ δεύτερον μὲ τὸ μυστήριο τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας θὰ τὰ ἐλευθερώση ἀπὸ τὴν ροπὴ πρὸς τὴν φθορά, τὸν θάνατο καὶ τὸν ἀφανισμό, στὰ ὁποῖα ὑπετάγησαν μὲ εὐθύνη τοῦ ἀνθρώπου (πρὸς Ρωμαίους η΄ 20), κατὰ τό *«καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις θὰ ἐλευθερωθῆ ἀπὸ τὴν δουλεία στὴν φθορά, γιὰ νὰ συμμετάσχη στὴν ἐλευθερία ποὺ θὰ ἀπολαμβάνουν τὰ δοξασμένα παιδιὰ τοῦ Θεοῦ»* (πρὸς Ρωμαίους η΄ 21).

Ἀσφαλῶς ὅλα αὐτὰ ἀφοροῦν πρωτίστως τὸν ἄνθρωπο.

Γιὰ τὴν ἐπίτευξι αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐνανθρώπησε καὶ ἐνῶ ἐμεῖς δημιουργηθήκαμε καὶ ὑπάρχουμε προελθόντες ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία Ἐκεῖνος ὑπῆρχε προαιωνίως καὶ ἔγινε αὐτὸ ποὺ δὲν ἦταν, δηλαδὴ ἄνθρωπος γιὰ νὰ μᾶς καλέση νὰ γίνουμε καὶ μεῖς μὲ τὴν συγκατάθεσί μας, αὐτὸ ποὺ δὲν εἴμαστε, δηλαδὴ θεοὶ κατὰ χάριν. Γράφει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: *«Ἐνῶ ἦταν πλούσιος ἔγινε γιὰ χάρι σας πτωχός, γιὰ νὰ μπορέσετε ἐσεῖς μὲ τὴν πτωχεία τὴν δική Του νὰ πλουτήσετε»* (πρὸς Κορινθίους Β΄ η΄ 9) Αὐτὴ ἡ συγκατάθεσίς μας στὸν θεῖο σκοπὸ καὶ στὴν ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τῆς ζωῆς μας ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὴν πίστι μας καὶ τὴν ὑπακοή μας στὸ θέλημα τοῦ Οὐρανίου Πατέρα μας. Γι' αὐτὸ τὸ θέμα ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς διδάσκει, ὅτι *«ὁ Θεὸς φανέρωσε τὴν χάρι του, γιὰ νὰ σώση ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὴ μᾶς καθοδηγεῖ νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν ἀσέβεια καὶ τὶς ἁμαρτωλὲς ἐπιθυμίες καὶ νὰ ζήσουμε μὲ σωφροσύνη, μὲ δικαιοσύνη καὶ μὲ εὐσέβεια στὸν παρόντα αἰώνα»* (πρὸς Τίτον β΄ 11-12).

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2007

Αὐτὴ τὴν εὐχὴ ἐπαναλαμβάνω μὲ ἀγάπη γιὰ ὅλους μας· νὰ ζήσουμε ὄχι μόνο τὸ 2007, ἀλλὰ ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας σωφρόνως, δηλαδὴ μὲ ἐγκράτεια ἀπὸ τὰ πάθη τῆς ἁμαρτίας, δικαίως, δηλαδὴ μὲ δικαιοσύνη πρὸς τοὺς πλησίον μας καὶ εὐσεβῶς, δηλαδὴ μὲ σεβασμὸ καὶ ὑπακοὴ πρὸς τὸν Θεό.

Εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Πανάγαθο Κύριο καὶ Θεό μας
τὸ Νέο Ἔτος 2007.

Μὲ πατρικὲς εὐχές

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΔΟΤΙΚΗ ΤΑΡΑΧΗ: ΕΤΑΣΟΣ A.B.E.E., THS: 210 92 17 513, www.eptalofos.gr

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

ΜΗΝΥΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2006

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν Πιστὸ Λαὸ
ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Πάλι ἡ Ἐκκλησία μᾶς συγκαλεῖ σὲ πανήγυρι γιὰ νὰ χαροῦμε, γιὰ νὰ γιορτάσουμε καὶ κατὰ τὸν ἀποστολικὸ λόγο, γιὰ νὰ προσκυνήσουμε *«τὸ μεγάλο μυστήριο τῆς πίστεώς μας, ὁ Θεὸς φανερώθηκε σαρκωμένος»* (πρὸς Τιμόθεον Α΄ γ΄ 16).

Τὸ ὑπερφυὲς τοῦτο γεγονὸς τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ, τοῦ Κυρίου τῆς δόξης, ὁ Ὁποῖος κατέβηκε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ ταπεινώθηκε γιὰ μᾶς *«μέχρι θανάτου καὶ μάλιστα θανάτου σταυρικοῦ»* (πρὸς Φιλιππησίους β΄ 8), ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς πανηγύρεώς μας καὶ τῆς ἑορτῆς μας σήμερα, ἀλλὰ καὶ αἰώνια.

Οἱ ἱεροὶ εὐαγγελιστὲς μᾶς ὑποδεικνύουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο καὶ μεῖς ὀφείλουμε νὰ προσέλθουμε στὴν ἑορτή.

Ἀφ' ἑνὸς μᾶς ἀναφέρουν ὅλους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι στάθηκαν μὲ σεβασμό, πίστι καὶ ταπείνωσι μπροστὰ στὴν φάτνη καὶ στὸν ταπεινωθέντα ἀπὸ τὴν εὐσπλαγχνία Του γιὰ μᾶς Κύριο τῆς δόξης. Αὐτοὶ εἶναι ἡ Μητέρα Του, ὁ Ἰωσήφ, οἱ Ποιμένες, οἱ Μάγοι, ἡ φύσις ὁλόκληρη (Λουκᾶς β΄ 10).

Ἀφ' ἑτέρου μᾶς ἀναφέρουν τὸν Ἡρώδη καὶ τοὺς Ἱεροσολυμῖτες, οἱ ὁποῖοι ταράχθηκαν καὶ φοβήθηκαν γιὰ τοὺς δικούς τους λόγους ὁ καθένας, ἀπὸ τὸ θεόσταλτο μήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ προαιώνιου Θεοῦ (Ματθαίου β΄ 3).

Αὐτὴ ἡ στάσις καὶ ἡ κατάστασις εἴτε τῆς χαρᾶς εἴτε τοῦ φόβου βιώνεται προσωπικῶς ἀπὸ τὸν κάθε ἄνθρωπο σὲ σχέσι μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό. Ὁ Κύριος διάκειται μὲ εὐπλαγχνία πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ἁγία Γραφὴ διακηρύττει ὅτι: *«Ὁ Θεὸς θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ λάβουν πλήρη γνῶσι τῆς ἀλήθειας»* (πρὸς Τιμόθεον Α΄ β΄ 4). Ὅλοι ὅμως οἱ ἄνθρωποι δὲν Τὸν δέχονται κατὰ τὸν λόγο καὶ πάλι τῆς ἁγίας Γραφῆς *«ἦλθε νὰ ζήση μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν τὸν δέχθηκαν»* (Ἰωάννου α΄ 11).

Οἱ ταρασσόμενοι ἀπὸ τὴν παρουσία Του καὶ τὴν δύναμί Του Τὸν ἀρνοῦνται καὶ σκέπτονται μὲ ποιὸ τρόπο θὰ Τὸν φονεύσουν (Ματθαίου β΄ 16-18).

Ὅσοι βιώνουν τὴν λύτρωσί τους, σκύβουν καὶ προσκυνοῦν τὸν Θεὸ καὶ Λυτρωτὴ καὶ Σωτήρα, ὅπως ἡ Θεοτόκος καὶ Παρθένος Μαρία (Λουκᾶ α΄ 46-55).

Ὅσοι χαίρονται, προσέρχονται στὴν ἑορτή, ὅπως οἱ Μάγοι, μὲ τὰ δῶρα τους (Ματθαίου α΄ 11), δηλαδὴ τὴν πίστι στὸ μυστήριο, τὴν ὁμολογία τῆς θεότητός Του καὶ τὴν ταπείνωσί τους μπροστὰ στὸ ἀπαστράπτον καὶ φανερούμενο θεϊκὸ μεγαλεῖο καὶ προσκυνοῦν τὸν ταπεινομένο Κύριο τῆς δόξης.

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2006

Ὅσοι χαίρονται, ὅπως οἱ Ποιμένες, ἀνταποκρίνονται στὴν πρόσκλησι καὶ προτροπὴ τῶν Ἀγγέλων καὶ σπεύδουν νὰ βεβαιωθοῦν γιὰ τὸ γεγονός, ὅπως ὁ Κύριος τοὺς τὸ γνώρισε (Λουκᾶ β΄ 8-20). Ὁ Θεὸς ἀποκαλύπτεται σ' ὅσους κινοῦνται ἀπὸ ἀγαθὴ πρόθεσι γι' αὐτὸ καὶ βεβαιώνονται, ὅτι ὅλα ὅσα ὁ Θεὸς ὑποσχέθηκε στοὺς ἀθρώπους τὰ πραγματοποιεῖ.

Μὲ αὐτὴ τὴν ἐμπειρία τῆς πίστεώς τους *«Καὶ οἱ ποιμένες ἐπέστρεψαν δοξάζοντας καὶ ὑμνώντας τὸν Θεὸ γιὰ ὅλα ὅσα ἄκουσαν καὶ εἶδαν, τὰ ὁποῖα ἦταν ἀκριβῶς, ὅπως τοὺς τὰ εἶχε πεῖ ὁ ἄγγελος»* (Λουκᾶ β΄ 20). Ὅπως αὐτοί ἔτσι κι ἐμεῖς ἂς ζοῦμε *«προσπαθώντας νὰ ἀποκτήσωμε πλήρως τὴν γνῶσι τοῦ θελήματός Του μὲ τὴν ἀπόκτησι ὅλης τῆς πνευματικῆς σοφίας καὶ συνέσεως»* (πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 9, 10).

Εὔχομαι μὲ πατρικὴ ἀγάπη *«νὰ κραταιωθῆτε μὲ δύναμι διὰ τοῦ Πνεύματός του στὸν ἐσωτερικὸ ἄνθρωπο, νὰ κατοικήση ὁ Χριστὸς διὰ τῆς πίστεως στὶς καρδιές σας, νὰ εἶσθε ριζωμένοι καὶ θεμελιωμένοι μὲ ἀγάπη, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ καταλάβετε μαζὶ μὲ ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ποιό εἶναι τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ βάθος καὶ τὸ ὕψος τῆς συγκαταβάσεως καὶ τοῦ θείου ἐλέους τοῦ Χριστοῦ, καὶ νὰ γνωρίσετε βιωματικὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία ὑπερβαίνει τὴν γνῶσι, γιὰ νὰ πλουτισθῆτε μὲ ὅλο τὸν πλοῦτο τοῦ Θεοῦ»* (πρὸς Ἐφεσίους γ΄ 16-19).

Ἔτη πολλὰ καὶ εὐλογημένα

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος & Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

ΜΗΝΥΜΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ 2007

Πρὸς
τὸν Ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν Πιστὸ Λαὸ
ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ἡ διαδοχὴ τοῦ ἔτους καὶ ἡ ἐναλλαγὴ τῶν χρονικῶν περιόδων συνεπάγεται τὴν μεταβολὴ καὶ ἀλλοίωσι τῶν πάντων. Οἱ πάντες βιώνουμε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια καὶ ὡς αὐταπόδεικτη δὲν ἀπαιτεῖ καὶ περαιτέρω ἐπιβεβαίωσι.

Ὡστόσο καὶ παρὰ ταῦτα ἀναλλοίωτος καὶ ἀμετάβλητος εἶναι καὶ παραμένει μόνο ὁ δημιουργὸς Θεός, ἐπειδὴ εὑρίσκεται ἐκτὸς χρόνου καὶ χώρου, πέρα καὶ πάνω ἀπὸ τὶς συντεταγμένες τῆς ματαιότητας καὶ τοῦ προσκαίρου, ὅπως ὁ Ἴδιος διεκήρυξε *«διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεὸς σας καὶ δὲν ἀλλοιώνομαι οὔτε μεταβάλλομαι»* (Μαλαχίου γ΄ 6).

* * *

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ *«ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἀρχὴ τῆς δημιουργίας»* (Ἰωάννου α΄ 1). Προϋπῆρχε τῆς δημιουργίας καὶ εἶναι δημιουργὸς αὐτῆς, γιαυτὸ προσδιώρισε τὸν σκοπὸ καὶ τὸ νόημα τῆς ζωῆς μας καὶ ὅλης τῆς δημιουργίας κατὰ τὸν θεόπνευστο λόγο τῆς ἁγίας Γραφῆς *«γιὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα σὲ ὅλους»* (πρὸς Α΄ Κορινθίους ιε΄ 28).